Haftalık Siyasi Gazete

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Gerçek

SAYI 156
28 OCAK 1980
PAZARTESİ
10 LİRA

62 kuruluş parlamentodaki demokratik muhalefetle dayanışma içinde

● **Merkezi nitelikli demokratik örgütler yayınladıkları ortak bir bildiriyle yeni baskı yasalarına karşı muhalefet görevi yapan tüm milletvekili ve senatörlerin çabalarının demokrasi mücadelesini daha da etkinleştireceğini belirttiler.**

Aralarında sendikaların, diğer demokratik meslek örgütlerinin, gençlik ve kadın kuruluşlarının, kooperatifler ve köylü örgütlerinin, kültürel nitelikli derneklerin ve siyasal partilerden TSİP'in bulunduğu 62 merkezi kuruluş geçen hafta ortak bir bildiri yayınlayarak parlamentoda demokratik muhalefet yapan parlamenterlerin yurtsever uğraşlarının parlamento dışındaki tüm halk ve demokrasi güçlerince sürdürülen uğraşlarla bütünleşmesinin demokrasi hareketine güç katacağını dile getirdiler ve bu doğrultuda parlamenterleri kararlı tutumlarında ısrarlı olmaya çağırdılar.

Baskı yasalarının meclislerden geçirilmesine karşı çıkan ve demokratik hukuk ilkelerini savunan parlamenterlerin, tekelci burjuvazi ve onun çeşitli güçleri tarafından yoğun bir baskı altına alınmak istediği bir ortamda, Türkiye'de toplumsal muhalefet içinde ağırlıklı önem taşıyan bu kuruluşların yayınladıkları ortak bildiri, hem sözkonusu parlamenterlere bir dayaışma mesajı niteliğini taşımakta, hem de büyük ölçüde parlamento dışında ve tüm yurt sathında geniş yığınlar içinde sürüp giden toplumsal mücadelenin, parlamento içindeki demokratik muhalefetle bütünleştirilmesi ve böylece mümkün olan en geniş demokratik işbirliğinin kurulması yolunda bir çağrı'yı ifade etmektedir.

İnsan haklarına ve temel özgürlüklere bu denli yoğun

Devamı s. 3, sü. 6'da

DEMOKRATİK BİRLİĞE AYKIRI SOYUT SAVLAR

REFİK EVREN'İN YAZISI
2. SAYFAMIZDA

Baskı paketinden sonra yoksulluk paketi de açıldı

Demirel'in emekçilere armağanı

Her şeye yüzde yüz zam!

● **Seçim konuşmalarında «para gelmeksizin devalüasyon mu yapılırmış?» diye konuşan Demirel İMF'nin dayatmalarına bir kere daha boyun eğdi. İhraç edecek malı olmayan Türkiye'de devalüasyon, emekçilere kemerleri daha da sıktırmaktan başka sonuç vermeyecektir.**

● **Demirel hükümeti, bir yandan baskı yasalarını çıkartıp, halkımızın demokratik tepkilerini ezmeyi amaçlarken, diğer yandan yaptığı yüzde yüz zamlarla tekellere soygun ve talan imkanı yaratıyor. Bağımlı kapitalizmin baş savunucusu Demirel'in bu politikası, ülkeyi emekçiler için büsbütün yaşanmaz hale getirmek amacına yönelmiştir.**

«Anarşiye karşı mücadele» adı altında baskı yasaları meclislerden geçirilirken beklenen zamlar da geldi. «Ekonomiyi düzelt

Devamı s. 3, sü. 4'de

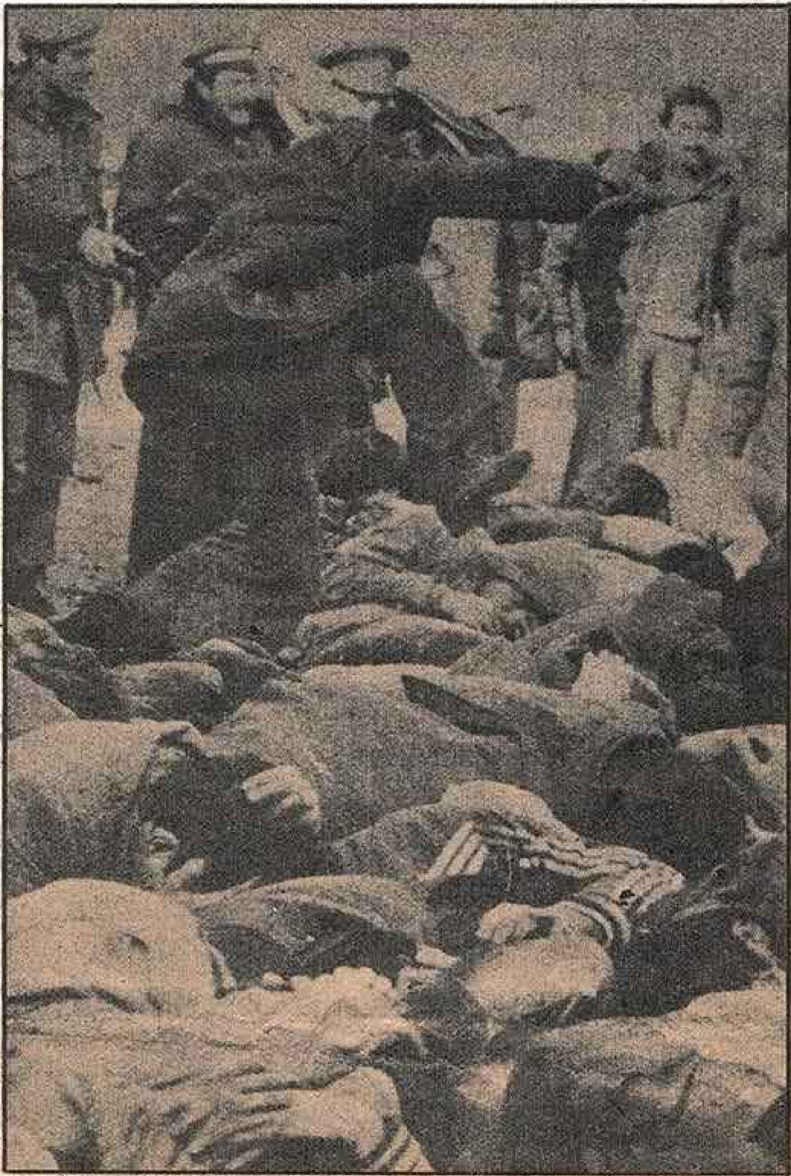
TSİP: «Hayat pahalılığı dayanılmaz olacak!»

● **TSİP MYK üyesi Bülent Tuna, devalüasyon ve zamların ekonomiye nefes aldıracak bir çare olmadığını belirterek, «antikomünizmin başlıca şampiyonu ve bağımlı kapitalizmin savunucularının, bir yandan ekonomiyi batırırken, bir yandan da halka yoksulluk ve sefaletten başka bir şey getiremeyecekleri bir kere daha kesinlikle kanıtlanmıştır» dedi.**

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu üyesi Bülent Tuna, İMF'nin dayatmalarına boyun eğen Demirel hükümetinin yaptığı devalüasyonun hayatı pahalılandırmaktan başka sonuç vermeyeceğini, bağımlı kapitalizmi savunanların halka yoksulluk ve sefaletten başka bir şey getirmediklerini söyledi. Bülent Tuna'nın 25 Ocak tarihli demeci özetle şöyledir:

«Demirel Hükümeti İMF'nin yıllardır dayattığı direktiflere büyük bir uysallıkla başeğerek olağanüstü devalüasyonu gerçekleştirmiştir. Bu aşırı devalüasyondan sonra fiyatlardaki tırmanış daha da azgınlaşacak, sonuçta hayat pahalılığı bütünüyle dayanılmaz bir seviyeye ulaşacaktır. Devalüasyondan he-

Devamı s. 3 sü. 4'de

İzmir Ege Üniversitesi'nde Tariş olaylarını protesto edenlere polis, öğretim üyesi-öğrenci, kız-erkek ayrımı yapmadan işte böyle saldırdı.

Gerici, faşist saldırılara karşı direnişler yaygınlaşıyor

İşyerlerindeki gerici ve faşist saldırılara karşı direnişe geçen Tekel işçilerinin haklı direnişleri birinci ayını doldururken, bu kez de Tariş işçileri, polisin «genel arama» bahanesiyle işyerlerine saldırması nedeniyle işi durdurarak direnişe geçtiler. Olaylar sırasında pekçok işçi yaralandı, yüzlerce işçi ise gözaltına alındı.

TARİŞ ve TEKEL DİRENİŞİYLE İLGİLİ AYRINTILI HABERLERİMİZ ARKA SAYFAMIZDA.

Okurlarımız 1 hafta daha 4 sayfaya katlanacak!

GERÇEK sekiz sayfa çıkmak için yeterli kâğıdı hâlâ bulamıyor. Oysa gerek ülkemizde, gerek dünyada çok önemli gelişmeler cereyan ediyor. Sayfa kısıtlaması yüzünden okurlarımızı yeterince aydınlatamamanın sıkıntısını duyuyoruz. Ama bunun üstesinden geleceğiz. Gelecek hafta kâğıt bulunsun, bulunmasın sizlere sekiz sayfaya sığacak miktarda yazı, haber ve yorum ulaştıracağız.

«Orta Doğu'da emperyalizme karşı dayanışmayı savunuyoruz»

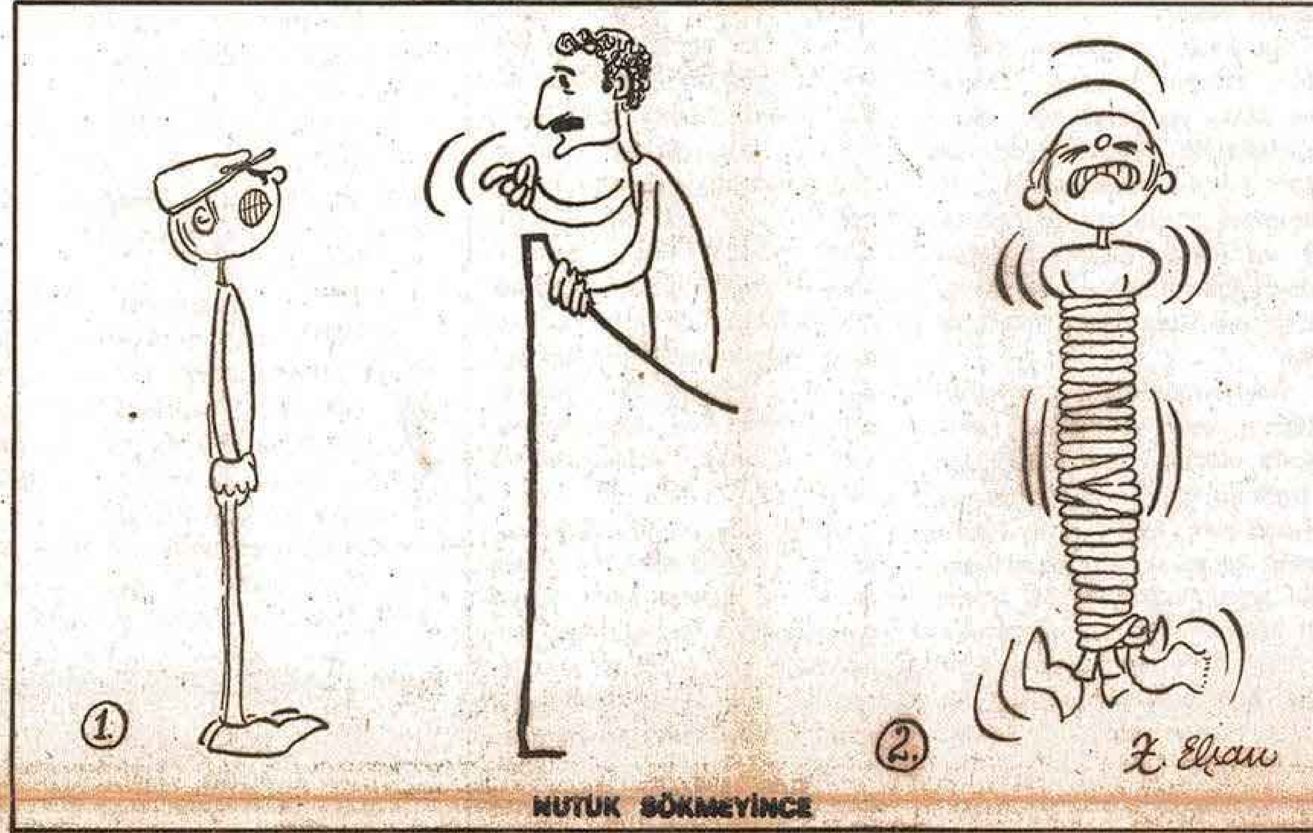
● **TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Yasser Arafat'a gönderdiği mesajda, «Filistin halkının haklı davasını desteklediklerini» söyledi.**

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlık Kurulu tarafından, Mısır-İsrail ilişkilerinin 26 Ocak'dan itibaren «normalleşmesi» nedeni ile yapılan yazılı açıklamada, iki ülke yönetimleri arasındaki antlaşmanın ABD tarafından dikte ettirildiğini, barışçıl amaçlar taşımadığını belirtmiş, ve «Filistin halkı kendi bağımsız ve ulusal devletini kurmadıkça, İsrail işgal ettiği top-

Devamı s. 3, sü. 1'de

Şimdi Sıra DGM'lere geldi...

CHP'nin yasaları meclisten geçti

CHP iktidarı zamanında İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı tarafından hazırlattırılıp, CHP grubunun tepkileri üzerine işleme konmayan baskı yasaları sonunda meclisten geçti ve kanunlaşmak için Senato görüşmesini bekler hale geldi. Bilindiği gibi Adalet Partisi hükümeti tarafından bu kanun tasarılarına sahip çıkılmış ve CHP, kendi hazırlattığı yasa değişiklik önerilerine sahip çıkmamakla AP tarafından suçlanmıştı. Komutanların verdiği 1 Ocak muhtırasından sonra ise CHP yönetimi AP ile işbirliği yaparak kanunların süratle meclisten geçmesini sağladı.

Devamı s. 3, sü. 3'de

TSİP Filistin'le dayanışma toplantısı düzenledi

● **Sıkıyönetimin Ankara'daki toplantıyı engellemesinden sonra, İçel'deki mülki amirler de çeşitli engelleme çabalarına girişti.**

TSİP Genel Merkezinden bildirildiğine göre, Parti örgütü tarafından İçel'de bir kapalı salon toplantısı düzenlenmiştir.

Filistin Halkıyla Dayanışma konulu toplantı, Filistin Devriminin başlangıcının 15. ci yıldönümü nedeniyle, TSİP tarafında Ankara'-

Devamı s. 3 sü. 1'de

«Üs Anlaşması» üzerindeki suskunluk perdesi sürüyor

Ecevit hükümeti zamanında başlıyan ve Demirel hükümeti döneminde sonuçlanan Savunma İşbirliği Anlaşması üzerindeki perde henüz kalkmadı. AP ve CHP bu konuda aynı tutum içindeler. Hatta, konuyu kurcalıyan 51 parlamenterin CHP'den ihraç

Devamı s. 3, sü. 5'de

● **Batı basını ve bizzat Carter, Savunma İşbirliği Anlaşması'nın bir «üs anlaşması» olduğunu ve Türkiye'den yeni tavizler koparıldığını söyleyip yazarken Türk parlamentosu konuyu açıkça tartışmaktan dikkatle kaçınmakla, söylenenleri ve yazılanları doğrulamaktadır.**

● **Meclis görüşmeleri sırasında hükümet, konuyu saptırma, «detantın artık bittiği» çarpıtmasınd sığınıp Amerikancı politikasını haklı gösterme gayreti içindeydi.**

● **Halkımız, «üs anlaşması» ile Amerika'ya verilen tavizlerin boyutu öğrenmek istiyor. Sadece bu yeni anlaşma değil, «bütün gizli anlaşmalar açıklansın ve kaldırılsın, NATO'dan çıkıp Amerikancı politika terkedilsin» diyen tüm yurtseverlere karşılık MHP adına konuşan Güner: «Türkiye'nin Amerikancı olmasının zorunlu olduğunu» söyliyerek, partisinin yurt düşmanı politikasını, Amerikancılığını ve CIA ile ilişkilerini açıkça itiraf ediyordu.**

Gerçek Durum

Taş, Taş Örmek!

TÖB-DER, Maden-İş, TÜTED. Ardarda yöneticileri tutuklanan, kapatılan örgütler bunlar. Son günlerde savaş kışkırtıcılığı ve şovenizmle birlikte kabaran gericilik dalgasının, emekçi halk hareketinin hangi mevziine çarpacağı ve yukarıdaki listeye kimlerin dahil edileceğini kestirmek hiç zor değil. Tariş işçilerine yöneltilen son saldırı da egemen güçlerin «anarşi ve terör» bahanesi altında asıl hedefine, işçi sınıfı hareketine, emekçi halka ve demokrasi güçlerine «amansız» bir biçimde yöneldiğini gösteriyor.

Yarın bir başka sendika veya fabrika, öbür gün bir başka demokratik kuruluş, teknik eleman odaları ve giderek işçi sınıfının bilimsel sosyalist siyasal örgütleri.

Bir avuç sömürücü, yüzbinlerin örgütlenmiş ifadesi olan ve milyonların çıkarlarını savunan bu mevzilere teker teker nasıl saldırabilmekte, bunları nasıl etkisizleştirebilmektedir?

Soru, cevabını kendi içinde taşıyor.

Demokrasi mevzileri **teker teker** etkisizleştirilebilecek konumda kaldıkları sürece bu gelişme azgınlaşarak tırmanacaktır. Defalarca belirtildiği gibi faşizme ve gericiliğe karşı en geniş halk güçlerinin biraraya gelmesidir çare. Yoksa en dokunulmaz konumda görünen veya böyle bir konumda olduğu hayali içinde yaşayanlar bile yakın bir gelecekte gericiliğin sillesi karşısında şaşkına dönmeye mahkûmdurlar.

Bugün, düne nazaran demokrasi güçleri daha bir toparlanmış durumdadır. Ama bu olgu, **dün**

Devamı s. 3, sü. 7'de

Barış güçlerimizin birliği mutlaka sağlanmalıdır

● **Türkiye Barış Derneği'nin organize ettiği ve 26-27 Ocak günleri İstanbul'da yapılan toplantıda, barış güçlerinin ortak örgütlenmesi ve mücadele birliğinin sağlanması konuları ele alındı.**

● **Barış toplantısında, Eylül ayında Sofya'da toplanacak Dünya Barış Parlamentosu çalışmalarına hazırlanmanın ve ortak katılımın koşulları da ele alındı. Barış toplantısına Devrimci-Demokratlar çağırılmadılar.**

Türkiye Barış Derneği, gerek barış güçlerimizin birliğini sağlayacak bir örgütlenmeye, gerekse Eylül ayında Sofya'da yapılacak Dünya Barış Parlamentosu çalışmalarını başlatmaya bir ilk adım olarak nitelediği bir toplantı düzenliyerek, barış yanlısı siyasal parti, sendika, demokratik örgüt ve meslek

Devamı sa. 3, sü. 1'de

dedik

MHP Genel Başkan Yardımcısı Sadi Somuncuoğlu bir yanlışlığı düzeltmek için: «MHP terör odağı değil, saldırı odağıdır,» dedi.

Tekzip eden olmadığına göre doğrudur.

taşı

Dün Töb-Der, Maden-İş, bugün Tüted, yarın...

Muhtıra Tüted'i de kapattı

● **TSİP Başkanlık Kurulu üyesi A. Gezer, uygulamanın çalışanların mesleki ve demokratik haklarının çiğnenmesi olduğunu belirterek, artan baskılar karşısında tüm demokratik güçlerin örgütlü güçbirliğinin ivedi olduğun usöyledi.**

Kısa adı TÜTED olan Tüm Teknik Elemanlar Birleşme ve Dayanışma Derneği geçtiğimiz hafta üç saat süren bir aramadan sonra merkez yöneticilerinin gözaltına alınmasından sonra kapatıldı. Egemen sınıfların halk güçlerini demokratik olsun, sendikal veya siyasi olsun tüm örgütlerinden yoksun bırakma kararı doğrultusunda, böylece muhtıradan sonra hızlanan adımlardan biri daha atılmış oldu.

TÖB-DER'in kapatılması ve yöneticilerinin tutuklanması, Maden-İş yöneticilerinin tutuklanması ve ardından TÜTED'in kapatılması ve yöneticilerinin gözaltına alınması yarın yeni bir hedefe baskıların yöneltileceğini açık seçik ortaya koyuyor. Şu anda sendika ve kanunla kurulmuş meslek odaları dışında, neredeyse mesleki ve demokratik kitle örgütü kalmamış durumda. Yakın bir gelecekte gericiliğin tırmanışının sendikalara daha yoğun bir şekilde yöneleceğini ve oradan meslek odalarına ve siyasi partilere atlayacağını söylemek şimdiden mümkün. Daha sonra da örgütleri kapatılmış toplum kesimlerinin gene de sürdürecekleri mücadele bahane edilerek bir «gizli örgüt» sürek avına başlanacağı kestirilebilir.

Yüz kez söylendi. Bir kere daha söyleyelim. Siyasi, mesleki, demokratik tüm örgütler, gericiliğe karşı tüm toplum kesimleri acilen biraraya gelmek ve ortak

Devamı s. 3, sü. 3'de

Van'da baskılar artarak sürüyor

Egemen gerici güçlerin emekçi halk güçlerine karşı açtıkları cihad tüm şiddetiyle sürüyor. Van'da, özellikle Devrimci Demokratlar üzerindeki baskılar, son günlerde büyük boyutlara ulaştı.

Kolluk kuvvetleri, yasadışı bir şekilde evlere girmekte, sorgusuz sualsiz Devrimci Demokratları gözaltına almaktadır. Son olarak, bu şekilde tutuklananların sayısı 10'u bulmuştur.

Doğu halkı üzerinde dozu her geçen gün artarak süren baskı ve antidemokratik saldırılar, egemen güçlerin ulusal-demokratik hak ve özgürlüklerden, ve bunlar için sürdürülen mücadeleden nasıl ölümüne korktuklarını göstermektedir.

Halk güçlerinin mücadelesini durdurmaya ve ulusal demokratik özlemlerin yaygınlaşıp gelişmesini engellemeye yönelik baskılar sökmeyecektir!

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını anıyoruz

İşçi sınıfımızın siyasal mücadelesinin ilk önderi ve işçi hareketimizin ilk siyasal birliğinin kurucusu olan Mustafa Suphi ve arkadaşları, 28 Ocak 1921 tarihinde Sürmene açıklarında katledildiler.

Ölümünün 59. yılında Mustafa Suphi ve arkadaşlarını bir kere daha anarken, onun mücadelesinin bize yüklediği görevi bilimsel sosyalist hareketimizin birliğini sağlamak olarak tesbit ediyoruz.

(Yazısı ikinci sayfamızda)

Mustafa Suphi ve yoldaşlarını anarken...

Duran KARAMEHMETOĞLU

28 Ocak 1921 tarihi, Türkiye'de örgütlü işçi sınıfı siyasi hareketinin ilk önderlerinin toplu bir siyasi suikaste uğradıkları gündür. Mustafa Suphi ve Ondört arkadaşı Sürmene açıklarında, o dönem merkezi hükümetinin kiralık katilleri tarafından öldürüldüler. Daha sonra, bu siyasal toplu öldürme olayının Ankara hükümetiyle bağlarını koparabilmek için bir dizi siyasal cinayet birbirini izledi. Böylece Akara hükümeti, bir yandan bilimsel sosyalist işçi hareketini sindirip kendi burjuva programının önündeki engeli aşmaya çalışırken, öte yandan Sovyetler Birliği'nden sağladığı politik ve maddi desteği koruma politikası güdüyordu.

Mustafa Suphi ve arkadaşları, Doğu Halkları Kurultayı'na Türkiye İşçi Sınıfı adına katılıp Türkiye'deki anti-emperyalist ulusal mücadelenin niteliğini savunmuşlar ve bu mücadelenin mazlum halklar açısından, çerçevesini çizmişlerdi. Bu yaklaşım, Sovyetler Birliği'nin ve ilerici tüm hareketlerin de yaklaşımı idi ve bu niteliğinden ötürü, Mustafa Kemal yönetimi geniş bir uluslararası desteği arkasına alabilmişti.

Türkiye-Sovyetler Birliği dostluğunun anti-emperyalist çerçevede temellerini atan bu işçi sınıfı önderleri, bilimsel sosyalist ulusal mücadelenin örgütsel temellerini de attılar. İşçi sınıfı hareketimizin ilk örgütsel birliği olarak somutlanan Türkiye Komünist Partisi, Mustafa Suphi ve arkadaşları tarafından o dönemde kuruldu. Mustafa Suphi partinin ilk genel sekreteri idi ve Ankara hükümeti tarafından Türkiye'ye çağrıldığında da bu titri, büyük önem taşıyordu.

Ne ki, Türk burjuvazisi açısından önemli olan bir başka şey daha vardı. Kapitalist sistemi içinde kendi kimliği ile yer almak ve anti-emperyalist mücadelenin bu yeri güçlendirmekten başka hedeflere kaymamasını sağlamak. Bu nedenle Türk burjuvazisinin, daha sonraki yıllarda izleyeceği perspektifin temelinde, kendi sınıfı için öngördüğü güvenceler yatmaktadır. Bu güvenceler, bağımsızlığın sınırını ve amaçlarını belirlediler. Bağımsızlığına güvence teşkil ettiği sürece Sovyet desteğine değer veren Ankara hükümeti, kendi sınıf egemenliğini garantiye alacak batılı güçlere daha yüksek değer biçiyordu. Bu tutum, hem burjuvazinin ulusal niteliğinin ve politikalarının, hem de sınıfsal politikalarının açıklamasını teşkil etmektedir.

Ankara hükümeti, Türkiye'ye çağırdığı işçi sınıfımızın siyasal önderlerini ve örgütlü işçi hareketini, batıda gördüğü güvenceler için, yeni sınıfsal çıkarları için tehlike saymaktaydı. Bu doğaldır. Dünyadaki hemen bütün ulusal hareketler içinde burjuva konum bu ve benzeri niteliktedir. Sınıfsal hesaplaşmanın küçük bir ayrıntısı bile gündeme girdiğinde, en ulusalcı burjuva politika, yerini ulusal ihanet politikasına terketmeye açıktır. Bu ihanet, Türkiye'de, işçi hareketinin ilk siyasal önderlerinin arkasına saplanan 15 hain hançerde somuta kavuşmuştur. 60 yıllık cumhuriyet tarihi boyunca da hep bu niteliği ile yönetmiştir.

Mustafa Suphi ve arkadaşlarının topluca katledilmelerinin üzerinden 59 yıl geçti. İşçi hareketi bu dönem boyunca süren mücadelesinde daha bir çok kurbanlar verdi. 28 Ocak 1921 döneminde ortaya çıkan burjuva sınıf zulmü, gittikçe artarak, işçi hareketinin her boyuttaki mücadelesini etkiledi. Hatta, baskıların ve zulmün, başka tarihi faktörlerle de birleşen ağırlığı, sınıf hareketimizin siyasal birliğine de önemli zararlar verdi. «Bir ilk isim»den bu yana kuşkusuz işçi hareketimizin siyasal mücadelesi yaygınlaşmış ve çoğalmıştır. Ne ki, amansız baskılar altında geçen bu 59 yıl, işçi sınıfı politik hareketi safları içindeki bir olumsuzluğu da beraberinde sürüklemiştir.

Her sınıf, kendi geleneğinden güç alarak önündeki sınıf görevlerinin üstesinden gelebileceğine inanır. Bu haklı inancın burjuvazideki gerici yüzünü izlemek olanağımız vardır. Ancak burjuvazi, her şeyi kendi hakkı olarak görmesinin bir yanı olarak, geleneğe sahip çıkma ve yaşatma hakkını da sadece kendisine ayırmıştır. Bunu, işçi hareketine, bilimsel sosyalist hareketimize yasaklamayı denemiştir. Bu nedenle, Mustafa Suphi geleneğine olan düşmanlığı, kendisinin tarihsel ayıbını örtme ve duyduğu sınıfsal korkuyu gizleme gerekleriyle aranmalıdır.

Mustafa Suphi ve arkadaşlarının her yıl anılması, bilimsel sosyalistler için, çözümlenmemiş görevlerin hatırlanmasına da vesile olmalıdır. Mustafa Suphi ile başlayan bir geleneğin sınıf mücadelesi içinden süzülüp geldiği bu noktada bize yüklediği görev, işçi hareketinin siyasal birliğini yeniden sağlamaktır. Bilimsel sosyalist hareketin birliği olarak somutladığımız bu görevi yerine getirmek için gösterdiğimiz çabalar, Mustafa Suphi ve arkadaşlarını anarken duyduğumuz sınıfsal öfkeyi göstermelik bir hiç olmaktan çıkarıp, hedefini saptamış bir ileri bilinç haline getirebilir.

Elli dokuz yıllık burjuva zulmünün siyasal hareketimiz üzerindeki ağır yükü, ancak bu tutum içinde olmakla kaldırılabilir. Ve ergeç kaldırılacaktır.

DEMOKRATIK BIRLIĞE AYKIRI SOYUT SAVLAR

Refik EVREN

Bugün sosyalist ve tüm demokratik güçlerin önündeki en önemli görev faşist tehdit ve teröre karşı, her türlü siyasal gericiliğe karşı, işçi sınıfımızın en ileri sınıf güçlerinden başlayarak tüm demokrasi güçlerinin birlikteliğini ve ortak mücadelesini örgütlemektir.

Emperyalizmin işbirlikçisi yerli tekelci burjuvazinin ve genel olarak kapitalist sosyal-ekonomik sistemin yolaçtığı bunalımın yükünü emekçi sınıfların üzerine yüklemek, hoşnutsuzluk içindeki on milyonlarca emekçinin, egemen sınıflara karşı verdiği sınıf mücadelesini bastırmak için faşist, gerici ve her türden anti-demokratik gayretlerin sürüp gittiği bir dönemde, tüm mücadele güçlerimizi ortak düşmana ve ortak tehlikeye karşı birleştirmek her zamankinden daha büyük bir önem taşımaktadır.

Gerçekte **birlik** ve **işbirliği** politikaları bu gazetenin yansıttığı bilimsel politik çizgi açısından yeni birşey değildir. Görüşlerini dile getirdiğimiz siyasal hareket, günümüzden çok önce bilimin ışığında **sosyalist ve demokratik** birlik politikalarını, bunların farklılıklarını ve bağlantılarını açık seçik ve net bir şekilde ortaya koymuştur ve her iki birlik hedefi doğrultusunda da bir uğraş sürdürmüştür.

«Sosyalist hareketin birliği ve solun birlikteliği» deyimleriyle de özetlediğimiz bu politikalar, bir yandan Türkiye işçi sınıfının **politik hareketinin** bölünmüş olduğunu ve bilimsel sosyalizme ve proletarya enternasyonalizmine bağlı olan güçlerin **birden fazla politik örgütsellik içinde** örgütlenmiş bulunduğunu dile getirmektedir. Sosyalist birlik politikamız bu sorunun ilkesel temelde ve sağlam bir zeminde kalıcı olarak çözümlenmesine yönelik ideolojik-politik tüm çabaları kapsamaktadır.

Ne var ki, bilimsel sosyalist siyasal güçlerin bölünmüş olması, onların, diğer demokratik güçlerle birlikte ortak mücadele vermelerine engel değildir. Tersine, güncel demokratik görevlerin mümkün olan en etkin bir biçimde gerçekleşmesi, bilimsel sosyalist politik güçlerimizden başlayarak tüm ilerici güçlerin işbirliğinden ve ortak mücadelesinden geçmektedir. Bilimsel sosyalist siyasal hareketin birliği diye —ve sağlanamadığı müddetçe— tüm ilerici-demokratik güçlerin beraberliğini ve ortak davranışını kurmaktan çekinmek ve bilime ve gerçeklere aykırı düşer.

Şu anda gerçekleştirilmekte olan merkezi siyasal işbirliği ve onun yankılanacağı geniş **demokratik birlik platformu** kaçınılmaz olarak birden fazla bilimsel sosyalist örgütlenmeyi ve bunlar dışındaki çeşitli devrimci, ilerici, demokratik örgütleri kucaklamak zorundadır.

Gerek merkezi siyasal işbirliğinin, gerekse siyasal olan yada olmayan tüm demokratik örgütleri biraraya getirmeyi amaçlayan **Demokratik Platformun** kalıcı bir nitelik ve işlerlik kazanması için dört önemli öğenin altını çizmek gerekir:

Birincisi hem siyasal işbirliği hem de demokratik **platform ilkeler zemininde gerçek**leştirilmeli, bu ilkeler, tüm ortak çalışmalara yol göstermelidir. İlkelerden hiçbir ödün verilemeyeceği ve ilkelerin pazarlığının yapılamayacağı bilinmelidir.

İkinci olarak ortak mücadele her iki düzeyde de somut hedefleri, somut programı ve takvim ayrıntısına dek indirgenmiş çalışma programına sahip olmak zorundadır.

Üçüncü olarak tüm ortak çabalara örgütlü bir işlerlik kazandırmak şarttır. Ve nihayet, bu çerçevede mücadele eden örgütler arasında karşılıklı saygı ve güven ilişkilerine azami dikkat edilmelidir.

Yukarıdaki önkoşullar sağlanmadığı takdirde, ortak mücadelede karşılaşılacak pürüzleri aşmak olası değildir. Türkiye solunun içinde bulunduğu çeşitli zaaflar ve bunlar arasında önemli bir yer tutan grupçuluk yada siyasal bencillik hastalıkları gözönüne alındığında hem ilkeler, hem program hem de güven sorununun ne denli önemli olduğu daha iyi anlaşılır.

Örneğin, şu aşamada demokratik birlik çabalarına en fazla zarar verecek davranışlardan birisi soyut öncülük iddiaları yada savlarıdır. Şu yada bu siyasal çevrenin, herhangi bir demokratik eylembirliğinde, demokratik beraberliklerde, ortak mücadelede kendisini öncü görmesi yada tanıtması güven faktörünü daha başlangıçta engellemekten, ortaklaşa saptanan ilkeleri ilk adımda çiğnemekten ve düzenli işleyişi önlemekten başka birşeye yaramaz.

Çünkü böylesi iddialaşmaların yada soyut savların ortaya atılması, bugün ivedi olarak gerçekleştirilmesi gereken demokratik birliğin kapsamını aşan **ve doğrudan doğruya siyasal birlik (sosyalist hareketin birliği)** tartışmalarını gündeme getiren bir seyire yol açar. O zaman da, öncülük kavramının ne olduğu, öncülüğün gereklerinin nereden geçtiği ve nereden geçmediği, işçi sınıfı politik hareketinin bölünmüşlüğünde geçmişte kimlerin ne derecede payı olduğu, bilimsel sosyalist hare-

Devamı sa. 3, sü. 1'de

Saldırılar Bayramiçli sosyalistleri yıldıramayacak

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Bayramiç İlçe Başkanı Bahattin Yılmaz, geçtiğimiz hafta akşam üzeri üç kişinin saldırısına uğradı.

Araba ile gelen saldırganlar Bahattin Yılmaz'ı önce arabaya almak ve kaçırmak istediler, boğuşma sırasında bunu başaramayan saldırganlar Yılmaz'ı yaralayarak kaçtılar.

Saldırganlar Bayramiç'lilerin takibi ile yakalandılar. Ancak, Emniyet'te sosyalist, ilerici düşmanı bazı amir ve memurların komplosu ile gerici saldırganlarla birlikte Bahattin Yılmaz da suçlu olduğu iddiası ile tutuklattılar.

Son bir ay içinde Bayramiç'de TSİP ve tüm ilerici ve sosyalistlere baskı ve komplolar göze batacak şekilde arttı. Nitekim, bu olaydan bir gün önce TSİP Bayramiç ilçe binasının camları ikinci defa «meçhul kişiler» tarafından tamamen kırıldı. Bayramiç Kaymakamı «maalesef hiç arzu etmediğimiz olaylar zuhur ediyor ve faillerini bulamıyoruz» diyerek meseleyi bağlamaya çalışmakta, diğer taraftan da «bu saldırılar şehrimizde bazı olayları tahrik için yapılıyor» demektedir.

Bayramiç'li sosyalistler, artan baskı ve saldırıların Bayramiç'li ilerici, sosyalist ve tüm yurtseverleri yıldıramayacağını ısrarla belirtiyorlar.

GENÇ SOSYALİSTLER ANTİFAŞİST MÜÇADELEDE KARARLI

Demirel hükümetinin eğitim kurumlarından ilericileri tasfiye etme ve okulları faşist işgal altına sürükleme gayretleri yoğunlaşıyor. Son zamanlarda antidemokratik uygulama ve faşist baskıların azgınlaştığı Sivas'ta, genç sosyalistler konuyla ilgili bir açıklama yaptılar.

Faşist güçlerin desteklediği örtülü MC'nin kuruluşmasından sonra faşist terör tüm yurt çapında azgınlaştı. Nitekim Sivas'ta da faşist güçler terör estirmeye hız verdiler.

3. MC'nin eğitim kurumlarını faşistleştirme çabaları okulumuzda da boy gösterdi. Okul idaresinin değişeceğini, devrimci öğrencilerin okullardan atılacağını söyleyen faşistler, yer yer demokrat ve sosyalist öğrencilere saldırıyorlar.

Ancak faşist saldırılar öğrencileri yıldırmıyor. Sivas Endüstri Meslek Lisesinde iş güvensizliği ve alabildiğine sömürü ve faşist baskılar yetmiyormuş gibi, bunun yanısıra polis ve jandarma baskıları artıyor. Polisler, devrimci öğrencilere okulda ayrılan bir sı-

Devamı s. 3, sü. 6'da

İLKE DERGİSİNİN AÇIKLAMASI

Tüm yayın hayatını altüst eden kâğıt sıkıntısı ve karaborsası, herhangi bir düzelme işareti göstermeksizin sürüyor. Dergimizin basıldığı ebat kâğıt, diğer yayınların kullandığı kâğıtlardan farklı olarak, karaborsadan bile çekildi. Bu nedenle İLKE dergisinin Ocak ve Şubat sayılarını çıkartamadık. Kâğıt sorununu çözümlemeye ve Ocak-Şubat-Mart sayılarımızı bir arada çıkarmaya çalışıyoruz.

Okuyucularımıza duyururuz.

İLKE

Tektaş Ağaoğlu Bakış

Bed Sesler

Demokrasi düşmanı Demirel takımının Parlamentodan alelacele çıkartmaya çalıştığı yeni yasalarına karşı Milli Selamet partisi içinde bir kesim, CHP'li sol kanat milletvekilleri ile birlikte belli bir muhalefet yürütmekteler. Demokratik hakların ve özgürlüğün canına ot tıkamak isteyenlerle onların maaşlı ya da gönüllü fedaileri bu yüzden MSP'ye ve onun Parlamentodaki sözcülerine veryansın ediyorlar. MSP Demirel'in gerici MC hükümetlerini kurup sürdürmesine yardımcı olduğu sürece okla gelmeyen «ciddi» itirazlar şimdi bu kalemşorların yazılarında ardarda sıralanıp duruyor. MSP'lilerin muhalefeti zaman zaman ardarda sıralanıp duruyor. MSP'lilerin muhalefeti zaman zaman sonuç alıcı da oldukça bu zevat büsbütün çileden çıkıyor, kantarın topunu hepten kaçırıyorlar!

Bunlardan biri AP'li Son Havadis Gazetesinde bakın neler diyor: «Türk Silahlı Kuvvetlerinin mektubundaki adreste oturanlar bir kere daha belli olmuştur: Mollalar ve Marksistler. Ama ne burası İran'dır, ne de bu ordu ordakinin benzeridir. Herkes şimdiden razı olsun geleceği ile ilgili verilecek karara.»

Burjuvazinin kendi burjuva demokrasisini daha ne gözle değerlendirdiğinin yeni bir kanıtıdır bu sözler. AP'li faşizm işbirlikçileri Parlamentonun da serbest iradesine beş paralık değer vermiyorlar. Kendi istekleri doğrultusunda karar çıkartamadıklarında milletvekillerini orduyla tehdit etmekten hiç mi hiç perva duymuyorlar. Parlamentoda başgösteren en ufak bir demokratik direniş karşısında utanmadan «Ordu böyle istiyor, ha, haberiniz olsun!» diye bed seslerini yükseltiyorlar.

Üstelik şimdi böyle sözlerle demokrasi güçlerine gözdağı vermeye kalkanlar vaktiyle, 27 Mayıs sonrasında, 61 Anayasasının hafka «süngü zoruyla» onaylatıldığını iddia ederek ileri geri «meşruiyet» ve «gayri meşruiyet» tartışmaları açanların ta kendileri ya da onların yetiştirmeleridir. Bu da gösteriyor ki bu sermaye uşaklarının bu âlemde sermayenin çıkarını savunmaktan gayri hiçbir dertleri yoktur. Sermayenin çıkarı gerektirdiğinde kaba kuvvete sığınmayı ve onun ardından «kahramanlık» taslamayı meslek edinmişlerdir. Köşeye sıkıştılar mı hürriyeti rafa kaldırıp parlamento üzerinde süngü ipoteği koymayı marifet bellerler. İncir yaprağından da arındırılmış burjuva düzenini olanca ayıbıyla gözler önüne sermekten çekinmezler. Bu tutumlarıyla, ötedenberi lafını ağızlarından düşürmedikleri «hür demokratik parlamenter rejim»in, yani kendi savundukları düzenin ideolojik temelinin özünü nasıl boşalttıkları da umurları bile değildir. Yeter ki yabancı sermaye uydusu kapitalist düzenin ülkeyi içine soktuğu bu bunalımlı dönemde burjuvazinin en azılı kesimlerinin «kurtuluş» reçeteleri tüm topluma dayatılsın!

Böylelerinin ağızlarına pelesenk ettikleri bir yave daha vardır: «Özgürlüğü yok etme özgürlüğü olamaz!» Oysa bir de kendi yaptıklarına bakın: Özgürlüğü korumak için özgürlüğü kısıtlayan yeni yeni baskı yasaları çıkarmak! Özgürlüğü savunanlara, baskı yasalarına karşı çıkanların süngü tehdidi ile gözdağı vermek! Ve burjuva düzeninde özgürlüğün teminatı olması gereken sivil parlamento üzerine düşürülen süngü gölgesine alkış tutmak!

«Özgürlüğü yoketme özgürlüğü olamaz!» safsatasının gerçek anlamı işte burda ortaya çıkıyor. Sermaye uşaklarının özgürlükten anladıkları sa-

Devamı s. 3 sü. 7'de

İŞTE KAPİTALİZM

Eleyici sistemin kılıfı için başvurular başladı

Üniversite sınavları için başvurular yapıldı. Yine yüzbinlerce lise mezunu umutla bekliyor. Ama umut yetmiyor.

Bu yıl sınava giren her onaltı kişiden yalnızca birinin yüksek öğrenime devam edebileceği belirtiliyor. Bu bir kişi de istediği yüksek öğrenim kurumuna girmiş olmayacak. 1977 yılında üniversiteye girebilen yaklaşık 40 bin öğrenciden yalnızca 4100 tanesi istediği yere girebilmiş. Diğerleri yani yüzbinlerce öğrenci arasından üniversiteye girebilen geri kalan 35 bin öğrenci ise meslek olarak seçmeyi düşünmedikleri, amaçlamadıkları yüksek öğrenim kurumlarına girmişler. Yine de bunlar «şanslı» olanlar.

Üniversite öğrencileri arasında DPT tarafından yapılan araştırmalar eğitim eşitsizliğini açıkça gözler önüne seriyor. Eğitim hakkının Anayasa hükmü olduğu ülkemizde, eğitimde fırsat eşitsizliği gün geçtikçe büyüyor. Bu eşitsizliğin örneğini, üniversite giriş sınavı sonuçlarında bir kere daha görmek mümkün.

1974-75 yılı seçme sınavına giren öğrencilerden, sanayici çocuklarının kazanma şansı, işçi çocuklarınınkinden 12 kat fazla olarak belirlenmiştir. Nitekim her yıl sınavı kazananların başında yeralanların özel okul, kolej mezunu olması hiç de rastlantı değildir. Yine Ankara Üniversitesi öğrencileri arasında yapılan bir araştırma öğrencilerin yaklaşık %85'inin bürokrat, büyük tüccar, toprak sahibi ve sanayici çocukları olduğunu göstermiştir. Yani yüksek öğrenim fiilen bunların hakkı olmaktadır. Yine başarı ile ailenin toplumsal konumu arasındaki bağ da açıktır. Örneğin, eğitimde başarısızlık oranı varlıklı ailelerin çocuklarında %3, orta halli ailelerin çocuklarında %24 iken, işçi çocuklarının büyük kısmını oluşturduğu yoksul aile çocuklarında %73'e ulaşmaktadır.

Üniversitelere giriş sınavına daha bir hayli zaman var. Ama kimlerin kazanacağı şimdiden belli.

Okurlardan

Yalan

Dilenenlerin yalan söylediği görülmüştür. Düzenin herhangi bir çarkının kırık bir dişlisine çarpmış, dilenmeyi meslek edinmiş insan yalan söyler, biriktirdiğini «yok» gösterip, dil döker, dilenir.

Adi hırsız da öyle. Hırsızlığını gizlemeye çalışarak yalan söyler.

Bazı insanlar birini diğerine çekiştirmek için yalan söyler. İsterse hiç bir kazancı olmasın.

Bir de yalanın, yalancılığın resmisi vardır. Örneğin bir «yetkili» çıkıp; şekere, tuza, gaza, beze, çimentoya, demire, kömüre ya da bir başka şeye zam yok diyorsa sıradan vatandaş anlar bunun ne olduğunu. Bu, yalandır, konuşan yalancıdır. Her dört yılda bir halkın karşısına çıkan bütün burjuva politikacıları yalan üstüne yalan söylerler.

17 Ocak 1980 günü akşam haber bültenlerinde bir ilgili «yetkili» şu yazının yazıldığı zamana kadar söylenenlerden en son yalanı söyledi. Söylenen yalanın özü şu: Memleketimizde sıkıntısı çekilen kağıt darlığının nedeni kapatılmış olan TÖB-DER ve (onunla ibret verici bir hata olarak ilişki kuran) Orman Bakanlığı imiş. Bu yalanın bir de hikayesi okundu ki bu hikayenin yanında en akıl almaz avcı hikayeleri doğruluk madalyası alır.

Bütün haber ve yazıları on-onbeş dakikada okunacak kadar boş, eften püften kıytırık burjuva haberlerle renklendirilmiş, en az on sayfalı, reklâm da reklâm burjuva gazeteleri vardır. Burjuva hastalıklarının çarşaf çarşaf yer aldığı çarşaf çarşaf burjuva gazeteleri. Bunlara «ancak yetiyor» gerekçesiyle kağıt bulunuyor. Büyük çoğunluğu sol adına çıkıp yayımlanan haftalık, onbeş günlük vb. yayınlara «yetmiyor» gerekçesiyle kağıt verilmiyor. Bu düzenin ipini ellerinde tutanların sözcüleri kendi doğal çöküş sonuçlarının bir günahını, kargaların bile güleceği bir hikaye ile bir meslek örgütü TÖB-DER'in üstüne yıkmaya çabalamaktalar. («Bedrin aslanları ancak bu kadar şanlı idi.») Hitlerin köpekleri ancak bu kadar pervasız, böylesine kösele yüzlü, bu denli kepaze idi...

Yalancılığın en yüzsüzcesi, en utanmazca yapılanı burjuva kaynaklıdır. Bunu gazetelerinde, haber bültenlerinde, basın açıklamalarında her fırsatta ihmal etmeyip salgınlaşmış mikrop gibi yayarlar. Öyle ya, onlara göre anarşinin kaynağı faşist odaklar değil, TÖB-DER idi! Belki onlar akıl edemiyorlar ama faşistleri örgütleyen POL-DER'dir. Şimdi odun yokluğunun, kömür yokluğunun hele kağıt yokluğunun nedeni TÖB-DER olduğuna göre. Hani çok uzak olmayan geçmişte yağ, şeker, çay... yokluğunun nedeni olarak da stokçular, vurguncular, para babaları değil de ev dışında çalışan işçiler olmalı. Şu, el kapılarındakiler...

Resmi, gayriresmi sahibinin sesinden duyduğumuz binlerce yalanı bir çırpıda sıralamak mümkün. Onlara göre yokluğun, açlığın, pahalılığın, huzursuzluğun nedeni işçisiyle, köylüsüyle ve her türlü çalışanıyla halktır, yani bizleriz. Bize göre bu yoklukların nedeni değil ama biz, kendilerinin yok oluşlarının nedeni olacağız. Vara böyle biline...

A. Kava Ataman - Haruniye

Gerçek — Sahibi: Ali Kar, - Adres: Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu - İstanbul Tel: 28 27 41
Sorumlu Müdür: Hamit Çaylı, Ankara Bürosu: Kızılırmak Caddesi, Kızılırmak Apt. 36/5 Yenişehir, Tel: 17 28 70 Dizgi: Kitle Gazetecilik Matbaacılık A. Ş Baskı: Hürriyet Ofset Tesisleri

DEMOKRATIK BIRLIĞE AYKIRI SOYUT SAVLAR

Baştarafı s. 2'de
ketin bölünmüşlüğünün sürmesinde bugün de hâlâ kimin ne kadar sorumlu bulunduğu gibi tartışmalar gündeme gelir. Ve bu tartışmalar, doğrudan doğruya bilimsel sosyalist hareketin bir iç sorunudur, yani bu hareket içinde yeralan bilimsel sosyalist politik güçlerin arasındaki bir **bilimsel sosyalist nitelikli** sorundur. Sorunun tarafları sadece bilimsel sosyalistlerdir. Sadece ve sadece bilimsel sosyalist bir platformu gerektiren sorunları, anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şoven ve anti-tekel nitelikli bir platformda, yada daha geniş kapsamlı olması arzulanan anti-faşist demokratik planda çözmeye olanak yoktur. Böylesi bir tutum, hedeflerin şaşması, kavramların birbirine karışması ve ivedi görevlerin ertelenmesi gibi çok büyük sakıncaları getirir. Hatta şu yada bu ortak bir eylemi gerçekleştiren —örneğin— salt bilimsel sosyalist politik örgütler olsa bile, ona katılan taraflardan birinin yada bir kaçının sözkonusu ortak eylemde öncülük savına kalkışması, eylemin hedefini aşar, grupçulukla, kof iddialarla, böbürlenmelerle sorunların üstesinden gelinemeyeceği yakın geçmişin deneylerinden anlaşılmış olmalıdır.

Şu yada bu bilimsel sosyalist çevrenin kendisini nasıl nitelediği yada vasıflandırdığı **sübjektif** bir noktadır. Demokratik birlik ise ayrı ayrı örgütselliklerin gönüllü mücadele birliği demektir. Bu nedenle, öncülük iddialaşmaları, demokratik işbirliğine, güç ve eylem birliğine değgin olarak ortaya getirildiği zaman, o platformun sınırlarını ve boyutlarını aşan konuları da beraberinde getirir. Gönüllü beraberlik faktörünü, **güven ve ilkeler temelini** ortadan kaldırır.

Bu ise, ivedi olarak kurulması gereken demokratik birliğin daha kurulmadan sekteye uğraması demektir. İşte bu nedenlerden ötürü, sosyalist siyasal birlik olmadan, demokratik birlik kurulamaz demek ne denli yanlışsa, ortak bir gönüllü beraberlikte öncülük savları gütmek, **yani sosyalist siyasal birlik sorununu inkâr etmek** de aynı derecede yanlıştır. Her iki sav da, sonuç olarak, acilen gerçekleştirilmesi gereken demokratik birliğe engeldir.

Hem «sosyalist hareket birliğe kavuşmadan demokratik işbirliği olmaz» diyenler, hem de gerçeklere aykırı öncülük savlarıyla, sosyalist birlik sorununu reddedenler ne denli karşıt görünürlerse görünsünler, sonuçta aynı amaca hizmet ederler. Yani, demokratik birliğe gelen, fakat ortak mücadelede kendisini öncü varsayarak sosyalist siyasal birliği reddeden eğilim, pratikte kaçınılmaz olarak demokratik birliğe gelmeyenlerin ve sosyalist politik birliği önşart koşanların konumuna düşerler. Ortak demokratik mücadeleden kendilerini dışarlamış olurlar.

Gerçi, eninde sonunda bilimsel doğrular hayata geçer ve gerçekler ergeç kendisini kabul ettirir, ama bu noktaya varılıncaya kadar demokratik hareket zarar görür. Bu nedenle, sav'ları, iddiaları bir yana bırakıp, ilkelere kucaklaşmak şarttır. Aksi halde bilim ve somut realite kendisini birgün acı bir şekilde dayatır. Tıpkı geçmiş yılların yakın süreçlerinde olduğu gibi...

Demirel'in emekçilere armağanı

Baştarafı s. 1'de
me» adıyla yola çıkan Demirel hükümeti, IMF'nin dayatmasından kurtulamazdı. Çünkü IMF, Türkiye'deki ekonomik «çözüm», emekçileri aç bırakıp, kemerlerini sıktırmakla mümkün olacağını söylemektedir. Tekelciler bu çözüme can atmaktadırlar ve Demirel hükümetinin alacağı «tedbirleri» sabırsızlıkla bekliyorlardı.

Hükümet önce, yüksek bir devalüasyon yüzdesiyle paramızın değerini yarı yarıya düşürdü. %50'ye varan devalüasyon oranı, ithalatı zorlaştırmış ve ihracatı kolaylaştırmak için çare olarak gösteriliyor. Ayrıca bu yoldan, işçi dövizlerinin ve yardımların gelmesinin kolaylaşması umulmaktadır. Devalüasyon ve zam kararlarını savunan işadamları, bu sonuçların doğacağını ileri sürüyorlar.

Halbuki Türkiye'nin ihracatının artması mümkün değildir. Esasen ihraç edecek bir malı veya mal stoku da bulunmamaktadır. Umulan yardımlar ise, geçmişte olduğu gibi, birer vaad olma özelliğini korumaktadırlar. Devalüasyonun tüketimi kısmaya dönük olduğu anlaşılmıştır ama, ithalattan alınan damga resmi %25'den %1'e indirilmiş ve böylece tekelcilere ithalat kolaylığı sağlanmıştır. Yani, bugünkü ekonominin zorunlu ihtiyaçlarının temini için, devlete değil ama işadamlarına yeni olanaklar sağlanmıştır.

Bu durumun zorunlu sonucu olarak da, ithalatın sınırlı tutulması ama, tüketimin azami ölçüde kısılması yolu seçilmiştir. Yüzde yüze varan zamlar da bunun için yapılmış ve emekçi halk yığınları ateş pahası bir yaşamın içine sürüklenmiştir.

Halka bolluk vaadederek yola çıkan, bunun için başkalarının da zorunlu olduğuna, halkı değil ama kendini inandıran, ilkel bir kafayla «bulup buluşturacağız» diyerek Batı'ya güvenen Demirel, iktidarının 75. gününde iflas noktasına gelmiştir. Esasen, iflas eden, çıkış yolu bulamıyan, Demirel'in niyeti ve politikası değil, bağımlı ekonomidir.

Burjuvazi bütün aç gözlülüğüyle, halkın elindeki son ekmek kırıntısını da gasbetmek istiyor. Son özgürlük kırıntısını da!... Bu nedenle, tüm gerici siyasal silahlarının yanı sıra, ekonomik silahlarını da kullanıyor. Devalüasyon ve zamlarla birlikte süren bu saldırı, ABD emperyalizmi ve işbirlikçisi yerli tekellerin kol kola, halkımıza karşı açtığı son savaştır. Savaş gürültüleri arasında gizlenmek istenen, işte bu gerçek sınıf savaşıdır.

Gerilemezsek, güçlerimizi tek bir merkez etrafında birleştirebilirsek, meydanı faşizme, gericiliğe ve emperyalizmin işbirlikçisi güçlere terketmezsek, kazanan biz olacağız!

Gerçek Durum

gerçekleşmiş olmalıydı. **Bugün** gerçekleştirilmiş olması gereken çok daha ileri bir konumdu. Demokrasi güçlerinin gericiliğe ve faşizme karşı, mevzilerini düzenleme, birleştirme ve tahkim etmede gecikmiş olduğu çok açıktır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratların anti-faşist güçlere yaptığı çağrı geniş bir yankı yaratmıştır. Bu çağrı doğrultusunda işbirliği, güçbirliği çalışmaları ilerlemekte ve meyvalarını vermeye hazırlanmaktadır. Baskı yasalarına karşı tavır alan CHP sol kanat milletvekilleri demokrasi güçlerinin ve emekçi halkın sempati ve desteğini kazanmıştır. Bu olgu, aralarında TSİP'in de bulunduğu 62 kuruluşun kendilerine ilettiği dayanışma mesajıyla da ifadesini bulmuştur.

Ama gericiliğin tırmanış hızı karşısında demokrasi saflarındaki gelişme hâlâ yetersizdir. Faşizme karşı olan **tüm** toplum kesimlerini biraraya getirme görevinden bahsedebilmek için, böyle bir beraberliğin ilk adımlarında bulunması gerekenlerin **tümünü** toparlamış olmamız gerekmektedir.

Başlangıç adımlarında bulunması gerekenler Türkiye İşçi Partisi'dir, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'dur. İşçiler, emekçiler, tüm demokratlar bu kuruluşların anti-faşist mücadelenin ortak mevzilerinde onurlu yerlerini an geçirmeksizin almalarını beklemektedirler.

Faşizme geçit vermeme mücadelesinin temeli «Üçlü Çağrı» ile atılmıştır. Bu temel üzerinde demokratik güçlerin yıkılmaz kalesi taş taş örülmek zorundadır.

Kimse ayrı baş çekmeye kalkışmasın! Kimse «ben kendi küçük kalemi örerim» demesin! Fena yıkılacaklardır ve verecekleri zarar sadece kendilerine değil, asıl önemlisi, halk hareketine yönelecektir.

TSİP: «Hayat pahalılığı

Baştarafı s. 1'de
men sonra temel malların fiyatlarında büyük zamlar yapılması için satışlarının durdurulması bunun kanıtıdır.

Üstelik devalüasyon ve zamlar çöküntü içindeki ekonomiye nefes aldıracak bir çare de değildirler. Ekonominin sıkıntısı döviz eksikliğidir. İhracat geliri petrole bile yetmemektedir. Devalüasyon nedeniyle ithalatın kısılması da sözkonusu değildir. Devalüasyonun ihracatı teşvik edeceği umudu ise hayaldir. Çünkü ihraç için bekleyen ne stok vardır, ne de ihraç malları için pazar.

Aslında Demirel İMF'nin yıllardır dayattığı «üretimi kısın, bunu niçin de fiyatları alabildiğine serbest bırakıp ücretleri dondurun» direktifini uygulamıştır. Böylece emperyalizmin öngördüğü, ekonomik gelişmenin durdurulması ve bağımlılığın perçinlenmesi politikalarının uygulayıcısı olmuştur. «Büyük Türkiye» aldatmacasıyla halkı oyalayan Demirel şimdi Türkiye ekonomisini daha da küçültüp gerileten önlemleri halka dayatmaktadır. Böylece anti-komünizmin başlıca şampiyonu ve bağımlı kapitalizmin savunucularının, bir yandan ekonomiyi bastırırken, bir yandan da halka yoksulluk ve sefaletten başka bir şey getiremeyecekleri bir kere daha kesinlikle kanıtlanmıştır.»

Sıra DGM'lere

Baştarafı s. 1'de
CHP sol kanat milletvekillerinin yetersiz çabaları mecliste AP-CHP-MHP ve kısmen de MSP'nin oylarıyla başarıya ulaşamadı. MSP'nin de yasa değişikliklerinin geneline taraftar olmakla birlikte bazı en antidemokratik maddelere karşı çıktığı gözden kaçmadı.

«Önlem Paketi» adı altında meclise sunulan bu yasa tasarısı Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri ve Polis Vazife ve Selahiyetleri kânunlarında değişiklikleri öngörüyordu. Meclisten geçen haliyle artık bu yasaların düzenlemeyi iddia ettikleri özgürlükleri tamamen ortadan kaldırmaya yöneldikleri söylenebilir. Bu değişikliklerle Dernek kurmak ve faaliyet göstermek imkansız hale gelmiştir. Toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin engellenmesi konusunda mülki amirlere büyük olanaklar sağlamaktadır ve polişin kişi ve konut dokunulmazlığını hiçe sayabilecek yetkilerle donanması gerçekleştirilmiştir.

Programında demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesini hedefleyen CHP, böylece AP ve gerici partilerle elbirliği halinde özgürlükleri boğazlayan bir fonksiyonu yüklenmiş olmaktadır.

Amatör tiyatro gösterisini

Baştarafı s. 4'de
görevleri sorumlulukla yerine getirmeye çalışacaklarını» dile getirdi.

Bu arada çalışmaları dolayısıyle genç sosyalistleri kutlayan Bayırlı Köyü Kooperatif sekreteri M. Destegül, konuşmasında demokratik halk kooperatifçiliğinin amaçları, gelişmesi ve başarıları üzerine de açıklamalar yaptı.

Genç sosyalistlerin amatör tiyatro gösterisinde mahalli ozanlardan Halil Mercan da türküler sundu. Halkın şiddetli soğuğa rağmen açık havada ve yediden yetmişe kadınlı erkekli halkın ilgiyle izlediği gösteri coşkunlukla karşılandı. Genç sosyalistler, bu tür sanat gösterilerini sürdüreceklerini ve halkın sorunlarını dile getirmede, emekçi halk mücadelesini örgütlemede tiyatrodan etkin biçimde yararlanılacağını belirtiyorlar.

«Orta Doğu'da emperyalizme

Baştarafı s. 1'de
rakları boşaltarak 1967 sınırları gerisine çekilmedikçe ve FKÖ, Filistin halkının biricik meşru temsilcisi olarak tanınmadıkça, sorunun çözümü mümkün değildir» denilmiştir.

Öte yandan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'da, Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yasser Arafat'a bir mesaj göndererek, Mısır-İsrail ilişkilerinin «normalleşmesini» kınamış ve «Filistin halkının haklı davasını desteklediklerini» söylemiştir.

TSİP Başkanlık Kurulu'nun yazılı açıklaması şöyledir:

«Mısır-İsrail yönetimlerinin imzaladığı antlaşma uyarınca 26 Ocak 1980'den itibaren iki devletin ilişkilerinin «normalleştirilmesine» başlanacaktır.

Sözkonusu antlaşma, Filistin halkının kendi kaderini tayin ilkesini reddetmekte ve İsrail işgalini bu yoldan onaylamaktadır. Sözkonusu antlaşma ve onun sonuçları Filistin'in özgürlüğüne karşı olduğu kadar, bölge dünya barışına da aykırıdır.

Filistin sorununun biricik çözüm yolu, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Filistin halkını temsil eden biricik örgüt olduğunun tanınmasına, Filistin'in ulusal devletini kurarak kendi kaderini tayin etmesine ve İsrail'in işgal ettiği toprakları boşaltarak 1967 öncesi sınırlarına geri çekilmesine bağlıdır. Bu koşullar yerine gelmedikçe sorun adil ve kalıcı bir çözüme kavuşmuş olmayacaktır.

Mısır-İsrail ilişkilerinin «normalleşmesi» işte bu nedenlerden ötürü, emperyalizmin, siyonizmin ve Arap gericiliğinin çıkarlarına uygun, ama bölge halklarının aleyhine yeni bir adım olacaktır.»

Öte yandan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz da Filistin Kurtuluş Örgütü Başkanı Yasser Arafat'a bir mesaj göndermiştir. Mesajda şöyle denilmektedir:

«Dünyadaki tüm barışseverler gibi, Türkiye işçi sınıfı ve diğer halk güçleri, emperyalizmin siyonizmin ve Arap gericiliğinin ortaklaşa düzenledikleri bu komployu protesto etmektedirler.

Orta Doğu'da kalıcı ve adil bir barışın kurulmasını isteyen Partimiz, tüm dünya ulusları gibi bölgedeki bütün ulusların da kendi kaderlerini özgürce tayin etmelerini vazgeçilmez bir ilke olarak savunmaktadır.»

TSİP Filistin'le dayanışma

Baştarafı s. 1'de
da 19 Ocak'ta bir toplantı girişiminde bulunulmuş, ama sıkıyönetimin toplantıyı yasaklamasından sonra toplantının organizasyonu partinin İçel il örgütüne verilerek bir hafta ertelenmiş ve 27 Ocak'a alınmıştır.

Bilindiği gibi ABD'nin güdümünde imzalanan Mısır-İsrail gerici antlaşması gereğince iki işbirlikçi devlet arasındaki ilişkiler 26 Ocak'tan başlayarak «normalleşecektir.» Böylelikle, düzenlenen toplantı Filistin, Türkiye ve tüm Orta Doğu halklarının dayanışmasının dile getirilmesi gerici Mısır rejimi ile siyonist İsrail devletinin ABD güdümünde Filistin'e ve tüm Orta Doğu'ya karşı düzenledikleri emperyalist komplonun protesto edilmesi amacını taşımaktadır.

Aynı zamanda, Filistin sorununun **Orta Doğu'da kalıcı ve adil bir barış için** taşıdığı önem gereği, bölgemizin tüm uluslararası sorunlarını ele almak, Afganistan-SSCB ilişkilerinin gelişmesine karşı emperyalizmin açtığı soğuk savaş kampanyasının niteliğini açıklamak, ABD'nin Türkiye'ye yüklemek istediği yeni dayatmalara parmak basmak, toplantının konuyla bağlantılı işlevleri arasındadır.

TSİP Genel Merkezinden bir yetkilinin belirttiğine göre, sıkıyönetimin Ankara'daki toplantıyı engellemesinden sonra İçel'deki mülki amirler de çeşitli engelleme çabalarına girmişler, bunlar bir sonuç vermeyince, bu kez toplantının yapılacağı sinema bir bahaneyle emniyet tarafından son anda kapatılmıştır. Fakat kısa zamanda yeni bir sinema salonu tutulmuş ve toplantı oraya alınmıştır.

Şayet yeni bir engelleme olmazsa, toplantı gazetemizin baskıda bulunduğu saatlerde yapılmış olacaktı. Bu nedenle toplantıyla ilgili bilgileri gelecek hafta sunacağız.

Dün Töb-Der, Maden-İş, bugün Tüted, yarın...

Baştarafı s. 1'de
bir eylem programı çerçevesinde demokrasiyi savunup geliştirmek mücadelesine atılmalıdırlar. Bunda daha fazla gecikilirse vebali ağır olacaktır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Aydoğan Gezer teknik elemanların meslek örgütü olan TÜTED Örgütünün kapatılmasını kınamış ve «çalışanların mesleki demokratik örgütlenmesini yasaklamak demokrasinin çiğnenmesidir» demiştir.

Aydoğan Gezer Devrimci Demokratik Kültür Derneği yöneticilerinin de gözaltına alınmasını insan hakları ve kültürel özgürlüklere aykırı bulmuştur.

Aydoğan Gezer'in demeci şöyledir:

«Sendikalar, meslek örgütlerine, kültür kuruluşlarına, tüm demokratik örgütlenmelere yönelik antidemokratik uygulamalar sürüyor.

Son olarak bir teknik eleman örgütü olan TÜTED'in kapatılması TÖB-DER ve TÜS-DER'le başlayan çeşitli gençlik ve kültür örgütlerini kapsayan yasaklama zincirine bir yenisini eklemiştir. Yapılan uygulama çalışanların mesleki ve demokratik haklarının çiğnenmesidir. Bu uygulamalar İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin ve Roma Sözleşmesi'nin örgütlenme özgürlüğüne ve mesleki örgütlenme serbestliğine değgin hükümlerine aykırıdır.

Öte yandan Devrimci Demokratik Kültür Derneği yöneticilerinin gözaltına alınması insan haklarını, kültürel özgürlüklerin çiğnenmesidir. Ve gene bu uygulama insan haklarına ait uluslararası belgelere ve özellikle Helsinki Belgesi'ne aykırıdır.»

TSİP sözcüsü Aydoğan Gezer siyasal demokrasiye, mesleki ve demokratik örgütlenmeye ulusal demokratik haklara, siyasal özgürlüklere karşı girişilen baskılar önünde bütün demokratik güçlerin, sendikaların ve diğer kitle örgütlerinin örgütlü güçbirliğinin ivedi olduğunu söyledi.

Öte yandan, Tüted'in kapatılması ve Tariş olayları üzerine bir basın açıklaması yapan Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, baskıları kınayarak, faşizme karşı hızla toparlanmak gereğini belirtmiş ve «Faşizme karşı demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği yolunda olumlu ve önemli gelişmeler vardır. Parlamento dışı ve içinde bütün demokratik güç ve örgütler hertürlü olumsuzluğu aşarak, anti emperyalist, anti faşist demokrasi cephesini örme yolundadır» demiştir.

Üs Anlaşması

Baştarafı s. 1'de
edilmesi için, tüm gericiler el ve ağız birliği içinde Ecevit'e baskılarını sürdürüyorlar.

Konuyu ele alınır görünmek için geçtiğimiz hafta Çarşamba günü toplanan Meclis oturumlarında, dikkatler başka yöne çekilerek ABD'ye verilen ödünler gözlerden saklanmak istendi. MSP hariç, bütün parti sözcüleri Amerikancı politikanın azgınlaşmasına bir gerekçe aradılar. Emperyalizme teslim edilen yeni yurt topraklarını, Türkiye'nin çıkarı için verilmiş bir «ödül» olarak göstermek istediler.

CHP'li parlamenterlerin önergelerinin ele alınmadığı Meclis oturumunda Dışişleri bakanı Erkmen detant'a saldırıp, Ortadoğu'da barışı güvenliği tehdit eden ABD politikasına ve militarist tırmanmaya sorumsuzca arka çıktı. **Bu da gösteriyor ki, Demirel hükümeti, dış politikasını, bütünüyle ABD güdümünde çizmeye kararlıdır ve bu politikanın, içerde demokrasiyi yoketmeye hizmet edeceğini ummaktadır.**

Faşist partinin sözcüsü, Amerikancılığına gerekçe göstermek gereğini bile duymaksızın, «bağlantısız politika» savunucularını suçladı. MHP'nin ABD'yi ve NATO'yu savunan sözcüsü, hükümetin dış politikasını onaylıyordu.

Oturumun altı çizilmesi gereken bir sonucu da, CHP'nin «haysiyetli dış politika» anlayışının ne anlama geldiğini göstermesiydi. CHP grubu adına konuşan Hasan Esat Işık, AP hükümetinin Amerikancı politikasını haysiyetsiz bulmuş olacak ki,, aynı politikayı «haysiyetlice» savunmaktan ileriye gidemedi Bu politkaya «haysiyet» kılıfını geçirdiğinizde ortaya çıkacak şekilsizliği varın siz düşünün!

Meclis gündemine gelmesinden korkulan «bir politik gaf» değil, halkımıza karşı hazırlanan geniş çaplı bir tuzağın ABD'ye uzanan çubuğudur. Bu tuzağın sorumlusu olan tüm siyasal ve askeri mihraklar, bu bilinçli tercihlerinden ötürü, demokrasi güçlerinin yurtsever mücadelesiyle köşeye sıkıştırılacak, hesap vermeye zorlanacaktır.

Tektaş Ağaoğlu — Bakış

dece ve sadece bir avuç sermaye sahibinin muazzam emekçi çoğunluğunu sömürme özgürlüğüdür. Bu «özgürlüğü» sürdürmek için kaba kuvvet tehdidi altında emekçilerin demokratik hak ve özgürlüklerinin, kuşa çevrilmesine çalışmak da sermaye uşaklarının boynunun borcudur!

Unutmayalım ki bundan altı yıl önce Şili'de Halk Birliği rejimini devirip Allende'yi katleden faşist cuntanın başı Pinoşede, on beş gün içinde on beş bin kişinin canına kıydıktan sonra, darbenin Şili'de «özgürlüğü korumak için» yapıldığını ilân etmişti. Ve Şili, bugün, ABD emperyalizminin işbirlikçisi sermaye uşaklarının süngü gölgesi altında diledikleri gibi «özgürlük»ten söz ettikleri tam bir sermaye cennetidir!

62 kuruluş parlamentodaki

Baştarafı s. 1'de
demokratik hukuk ilkelerinden ayrılmayan her kuruluş ve kişinin de bugün en önde gelen ödevidir.
saldırıların sözkonusu olduğu şu günlerde yayınlanan bu ortak bildiri, gerçekten de parlamento dışındaki ve içindeki demokratik güçlerin birlikteliği konusunda yeni bir önemli ve tarihsel adım niteliğindedir.

Baskı yasalarına karşı çıkan ve demokratik hakları, onları dile getiren uluslararası demokratik belgeleri savunan **partili partisiz tüm milletvekili ve senatörler** bu dayanışma mesajının ve destekleme bildirisinin ve **Demokratik Birlik Çağrısı**'nın muhatabıdırlar.

İnanıyoruz ki, bu yoldaki çabalar çok yönlü katkılarla önümüzdeki yakın dönemde yeni ve daha somut demokratik beraberlik ve etkinlik aşamalarına ulaşacaktır.

Aralarında TSİP, Maden-İş, Tekstil, Bank-Sen, Sosyal-İş, Tek-Ges-İş, Hür Cam-İş, TÖB-DER, Koy-Koop, TÜS-DER, TÜTED, Halkevleri, TRT-DER, Çağdaş Gazeteciler Derneği, TÜMÖD, TÜMAS, Amatör Sporcular Derneği, Emekçi Köylü Birliği, İlerici Kadınlar Derneği, Demokratik Kadın Birliği, İşçi Kültür Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği, Türk Tabipler Birliği gibi siyasi, demokratik ve sendikal örgütlerin yanında SGB, İGD, Genç-Öncü gibi gençlik kuruluşlarının ve Teknik Eleman ve Mühendis Odalarının da bulunduğu 62 kuruluşun ortak bildirisi aynen şöyledir:

«Türkiye'de zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin büsbütün yok edilmek istendiği, insan haklarını ve bu hakları dile getiren İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne, Avrupa İnsan Haklarını Koruma Sözleşmesi'ne ve Helsinki Senedi'ne aykırı yeni yeni yasaların parlamentodan baskı ve oldu bittiyle geçirilmek istendiği şu günlerde, Parlamento içinde bu tasarılara karşı çıkan parlamenterleri destekliyoruz.

Yeni baskı yasalarına karşı çıkmak emekçi halk hareketimizin bugünkü en ivedi görevlerinden birisi olduğu gibi, demokrasiyi savunan ve

Demokrasi güçleri bugün karşı karşıya kaldığımız tehlikeyi geriletmenin ancak eylem birliğiyle olanaklı olduğunun bilincindedir. Bu amaçla işçi sınıfımız ve emekçi halk güçlerimiz kendi politik ve ekonomik örgütleri aracılığıyla yurt çapında kitleler halinde genel demokrasi hareketini güçlendirmektedir.

Bu topyekûn demokrasi mücadelesinin parlamento içinde de yankı bulması, demokrasiyi savunan parlamenterlerin yurtsever uğraşlarıyla bütünleşmesi Türkiye'deki baskı güçlerini rahatsız etmektedir.

Biz aşağıda imzası bulunan örgütler, tüm anti-faşist ve genel demokratik çabaların parlamento içindeki demokratik uğraşlarla daha da etkinleşeceğine olan inancımızı belirtiyor ve demokrasiyi savunan tüm milletvekili ve senatörleri anti-demokratik girişimler önündeki kararlı tutumlarında ısrarlı olmaya çağırıyoruz.»

GENÇ SOSYALİSTLER ANTİFAŞİST MÜCADELEDE KARARLI

Baştarafı s. 2'de
nıfta işkence yapıyorlar. Ardından da, suçsuz yere sıkıyönetime veriyorlar. Bu yüzden bir çok arkadaşımız okuldan uzaklaştırıldı.

Okulumuzdaki devrimci güçlerin dağınık olmaları da bizleri zaafa uğratmaktadır. Her defasında diğer guruplar, genç sosyalistlerce önerilen eylem birliğine omuz silkmekte, bu da gerici ve faşist unsurların işini kolaylaştırmaktadır.

Şartlar ne olursa olsun genç sosyalistler en başta, en önde döğüşecek ve birlikçi tavırlarında ısrar edeceklerdir. Hiçbir güç bizi mücadelemizden geri koyamaz, mücadelemiz sürecektir.

Barış güçlerimizin birliği mutlaka sağlanmalıdır

Baştarafı s. 1'de
kuruluşlarına çağrıda bulundu. Çağrı üzerine toplanan barış güçleri temsilcileri, barış örgütlenmesinin yeniden düzenlenmesi gerektiği üzerinde durdular. Barış Derneği'nin dar bir çigi örgütü olduğu, halbuki barış örgütlenmesinin, tüm ulusal barış güçlerini kucaklıyacak bir komite şeklinde ele alınması gerektiğinde birleşen barışsever güçler, bu konudaki önerilerini toplantıya götürdüler, çözüm yolunu gösterdiler.

Barış mücadelesini zaafa uğratan darlık, bu toplantıyla aşılmadı ama nasıl aşılacağı yaygınca anlaşıldı. Bilimsel sosyalistlerin bu yöndeki ısrarlı uyarılarının ve gösterdikleri çözümün geçerliliği, barışsever güçlerimiin hemen bütünü tarafından zaten benimseniyordu.

Dünyada barış, emperyalizmin ve dünya gericiliğinin yaygın saldırılarıyla karşı karşıyadır. Bu saldırıların giderek artacağı gözleniyor. Barışsever güçlerin evrensel mücadelesi, halkların güvenliğinin biricik güvencesi olmaya devam etmektedir. Bu evrensel mücadelenin Türkiye kolu bugüne kadar aksamışsa, bundan sonra aksamamalıdır. Bu da, barış örgütlenmesini yeni bir içerik ve bileşimle ele almakla mümkün olacaktır.

Toplantının bir eksiği ise, Mazlum ulusun ulusal demokratik hareketinin temsilcilerini kucaklamamış olmasaydı. Halbuki Dünya Barış Konseyi'nin temel örgütlenme felsefesi: «Halkların evrensel demokratik hareketinin siyasal temsiline» dayanır. Bu ilkeyi gözardı ederek barış güçlerinin birliğini sağlamak mümkün değildir. Bu yönde tüm barışsever güçlerimizin aşırı bir duyarlılık göstermesi sevindiricidir.

Barış Derneği'nin Nisan ayında yapılacak genel kurulu, bu yöndeki tartışmalara ve çözümlere açık olmalıdır. Bu soruna ikircikli veya sekter yaklaşmanın günü geçmiştir. Dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu koşullar, sadece demokratik hareketimizi değil, barış hareketimizi de birliğe zorluyor. Bu zorunluluğun bilinci gelişip güçleniyor.

Barış toplantısı, barışsever güçlerimizin birliği yolunda ileri bir adım sayılmalıdır.

Tariş işçileri saldırı ve komploları boşa çıkaracaktır

MC hükümetleri döneminde faşist militanların arpalığı durumuna getirilen, daha sonraları ise işçilerin bilinçli ve kararlı mücadeleleri sonucunda demokratikleştirilen Tariş işyerleri, 3. MC'nin resmi ve sivil güçleri tarafından tekrar işgal edilmek istenmektedir.

Gerici ve faşist güçler bu amaçla yeni komplolar ve saldırılar düzenlemektedirler. DİSK'e bağlı Tekstil ve Gıda-İş Sendikalarında örgütlenen Tariş işçilerine karşı başlatılan bu saldırılar geçtiğimiz günlerde doruk noktasına ulaştırılmıştır.

Hükümet güçlerinin ve valinin sorumlu olduğu bu saldırılardan en azgını 23 Ocak günü yapılmıştır. Tariş işyerlerinde başlattıkları arama tarama oyunlarından bir sonuç alamayan güçler, TARİŞ'e bağlı bütün iş yerlerine karşı panzerlerin de desteğinde «genel arama» adı altında saldırıya geçmişlerdir. İşçilerle birlikte halkın da karşı koyması üzerine çıkan çatışmada onlarca işçi ateşli silahlarla yaralanmıştır. Saldırıları, işçiler ve çevre halkı tarafından püskürtülen polisler ve jandarmalar bu kez de evlere baskınlar düzenlemişlerdir. Yüzlerce emekçi göz altına alınmış, bir kısmı ise tutuklanmışlardır.

Bu saldırı karşısında TARİŞ işçileri üretimi durdurma silahına sarılarak bütün işyerlerinde birlikte işi bırakarak direnişe geçmişlerdir. Gazetemiz basıma girerken TARİŞ işçilerinin direnişi bilinçli ve kararli bir biçimde sürmekteydi.

Bugüne kadar faşist saldırı ve komplolarla sık sık karşı karşıya gelen ve her seferinde başarıya ulaşan TARİŞ işçileri, bu saldırıları da boşa çıkarmasını bileceklerdir. DİSK başta olmak üzere bütün demokrasi güçleri TARİŞ işçilerinin yanındadır.

Bugün başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün emekçi halk güçlerimiz bu saldırı ve komploların neyi hedeflediğini bilmektedirler. Türkiye'yi tarihinde görülmemiş bir biçimde yoğun bir ekonomik ve sosyal bunalımın içine sokan egemen güçler, bu bunalımın yükünü emekçilerin sırtına en acımasız şekilde yüklemek istemektedirler.

İşyerlerine başlattıkları saldırılar bu amaca yönelikti. Bunu en yetkililerinin ve en etkililerinin ağızlarından sözlü ya da «mektup»lu olarak ilan etmişlerdir. Öyleyse emekçiler olarak demokrasi güçleri olarak bu saldırıları üretim alanlarında örgütlü ve kararlı bir biçimde karşılamak da tarihi bir görev olmaktadır. Bunun yolu da güçlerin birleştirilmesinden, cephe ve eylem birliğinin yaratılmasından geçmektedir.

Tariş işçileri gelişmeleri bu açıdan değerlendirerek, bilinçli eylemleri ile faşizme geçit vermemek, faşist saldırıları boşa çıkartmak için gerekenleri yapacaklardır.

Tariş işçileri gelişmeleri bu açıdan değerlendirerek; bulundukları mevzileri korumasını bileceklerdir. Bu mevzilerden faşist harekete geçit vermeyeceklerdir. Bütünün bir parçası olarak üzerlerine düşen sorumluluğun bilinciyle hareket edeceklerdir. Bozgunculuğa ve her çeşit provakasyona karşı uyanık olacaklardır.

Başarı TARİŞ işçilerinin ve tüm demokrasi güçlerinin olacaktır.

Gerçek Konuşalım

REMZİ ÇIĞ

Yoklar Kuyruğu

Ecevit hükümetinin kuyruklarını dile dolayan Demirel'in başbakanlığında da yoklar kuyruğu girdi. Kuyrukta son olarak tekel maddelerinin yokluğu sıraya girerken, bu gidişle yoklar kuyruğuna yer almıyacak bir madde kalmıyacağa benziyor. Bu bir kehanet değil! Çünkü her yokluğu mazot yokluğuyla açıklayan hükümet, bu yokluğu g'deremedi ve bu demek ki, kuyruğa ve yoklar kuyruğuna çare yok! Kuyruğun başını mazot çekçikçe hiç yok!

Ve iyi ki mazot yok da, yokluğa gerekçe var. Demirel'den sonra bakanların da can simidi gibi bu gerekçeye sarılması, üretim yetersizliğine elektrikten sonra mazot yokluğunun da sakız edilmesi ve her darlıkta arsızca çiğnenmesi onlara göre hiç de ayıp değil. Çünkü, çok şükür mazot dışardan geliyor ve döviz olmadığı için de az geliyor. Yine çok şükür, a'dan z'ye şu çarpık sanayileşmenin ve her türlü üretimin en başta mazotun varlığına ve ama döviz yokluğuna dayanması da onların kusuru değil! Çünkü ülkeyi yöneten ve ekonomiyi düzenleyen de onlar değil, çarpık kapitalizmin sonucu her yanları çarpılan dökülen sanayinin sorumlusu da onlar değil!

Nitekim Gümrük ve Tekel Bakanı Ahmet Çakmak tastamam bu masumane edayla, «üretimin yüzde elliden fazla arttırılmasına rağmen sigara, çay ve rakı yokluğunu» şöyle açıklıyor: «Piyasada filtreli sigara ve rakı gibi bazı Tekel maddelerinde görülen darlık gerçek dışı zam haberlerinden, akaryakıt sıkıntısı ve bazı sigara fabrikalarındaki direnişten kaynaklanıyor.»

Bir kere piyasada filtrelisinden geçtik, bafra'nın, birinci'nin bile adı yok! Boyları kısa olduğu için yoklar kuyruğunda gözden kaçmış olabilirler diyerekten es geçelim! Ama yokluğa gerçek dışı zam haberlerini gerekçe göstermek de neyin nesi? İster gerçek olsun, ister gerçek dışı adım başına, haberden geçtik, zam ve karaborsanın ta kendisiyle yüzyüze gelmemiz bu düzenin tabiatı değilse nedir? Akaryakıt darlığının nedeni yine bu çarpık kapitalizm değil midir?

«Yokluğun işçilerin direnişinden kaynaklandığı» gerekçesi ise çiğnenirken ağızlara yapışan çürümüş sakızdan başka nedir? Bakan Çakmak'ın asıl günah keçisi yapmak istediği, ama ağzında yapış yapış olduğu için aklı sıra yeni marka cikletlerle karışık çiğnediği işte bu «bazı fabrikalardaki işçi direnişleri»dir. Ama bir başına bu gerekçeyi yutturamıyacağını da bilmekte ve daha gerçeğçi olsun diye (!) öbürleriyle birlikte çiğnemektedir.

Yağma yok bay Çakmak! Yoklar kuyruğunda hepsi olabilir ama buna yağma yok!

Sokaktaki yurttaş, aradığını karaborsada dahi bulamayan emekçi, tekel işçilerinin direnişinin toplumsal anlamını bilmektedir. Yoklar kuyruğunun ardında Tekel maddelerinin sağladığı uçsuz bucaksız sömürüye ağzı sulanan parababalarının, yani özel sektör tekelcilerinin özlemlerinin yattığını ve onların siyasi sözcülerinin de bu özlemlere çanak tuttuğunu bilmeyen mi kaldı?

Türkiye'de artık, alavere dalavere, vur emekçilere siyaseti gütmek o kadar kolay değil! Demirel ağzıyla söylemek gerekirse, yok yoktur, var da var! Neyin olup neyin olmadığı ve neden olmadığı da gün gibi ortada.

Ve çay, rakı, sigara yoklar kuyruğundadır. Ve bu yokluğun tek nedeni de, emperyalizme bağımlı ekonomik düzenin uygulayıcıları ve savunucularıdır. Onlardan biri de sizsiniz sayın bakan!

Haruniye Belediyesi'nde sendikal mücadele gelişiyor

Haruniye Belediye İşçilerinin tümü DİSK'e bağlı Genel-İş sendikasında örgütlenmişlerdir. Genel-İş Ceyhan şubesine bağlı işçiler Haruniye'de de sendika şubesi açma çalışmaları yapmaktadırlar. Ceyhan şubesinde 16.12.1979 günü yapılan genel kurulda yönetim kurulu üyeliğine, Haruniye Belediye İşçilerinden de Mustafa Çot asil, Necati İba yedek üye olarak seçilmişlerdir. Ayrıca, işyeri temsilciliği seçimi 29.12.1979 tarihinde yapılmış, baş temsilciliğe Süleyman Hatipoğlu seçilmiştir.

Bu konuda kendisiyle konuştuğumuz Süleyman Hatipoğlu sorularımızı şöyle yanıtlamıştır:

● **Belediye işçileri ne zaman sendika üyesi oldular?**

Belediye işçileri 1977 yılında sendika üyesi oldular. İlk anda 14 işçi sendikaya üye oldu. Daha sonra sendikal örgütlenmenin yararına inanan işçilerin tümü (30 kişi) Genel-İş sendikasında örgütlendiler.

● **Sendikalı olduktan sonra ne gibi kazanımlar sağlandı?**

Sendikalı olduktan sonra kazandığımız sosyal hakların yanında azımsanmayacak ekonomik haklarda elde ettik.

Örneğin: Yevmiye 125 TL. zam aldık. Yakacak parası yoktu. Aylık 300 TL. yakacak yardımı aldık. Daha önce aile yardımı alamıyorduk. Şimdi ise aile yardımı olarak ayda 500 TL. alıyoruz. Kıdem tazminatı daha önce yıllık, her yıl için 2 TL. den yevmiye 5 TL. çıktı.

● **Sendikasız veya sarı sendikalara üye işçiler için diyeceğin birşey var mı?**

Diyeceğim, tüm işçilerin sınıf sendikalarında örgütlenmeleridir. Haklarını ancak bu şekilde alabileceklerine inanıyorum.

Yaşasın tüm çalışanların sendikal birliği.

Yaşasın DİSK

Yaşasın Genel-İş

GENEL-İŞ DİYARBAKIR'DA GREV'E GİTTİ

Genel-İş sendikası Diyarbakır şubesi, Diyarbakır Belediyesi işyerlerinde grev uygulamaya başladı.

Belediye işverenince daha önce işten çıkarılan 25 işçinin, girişimler sonucunda tekrar işe alınmalarına rağmen haklarının ödenmediği ve toplu iş sözleşmesinin bazı maddelerinin ihlal edildiği gerekçesiyle, sendika tüm işyerlerinde grev'e gitti.

Grevle birlikte, temizlik ve toplu taşımacılık hizmetleri tamamen durdu.

Tekel işçileri, Cibali fabrikası işyeri temsilcisi Sabahattin Çakmak'ın faşist katillerce öldürülmesi üzerine direnişe başladılar.

Faşist ve gerici saldırılar Tekel işçilerini yıldıramayacaktır!

Devlet örgütünün stratejik noktalarında istediği değişiklikleri gerçekleştiren, bu ralara tekelci sermayenin has adamlarını, faşist kadroları yerleştiren 3. MC, şimdi bütün gücüyle kamuya ve kooperatif birliklerine ait işyerlerine saldırmaktadır.

Kamuya ait işyerlerinde faşist ve gerici sendikaları yasa dışı yollarla yetkili kılmaya çalışan hükümet, bu oyunları boşa çıkartıldıkça daha da azgınlaşmaktadır.

Son günlerde valilerin, polisin ve jandarmanın başı çektiği kışkırtmalar ve saldırılar fabrikalarda, işletmelerde ve emekçi mahallelerinde büyük gerginliklere ve olaylara yol açmaktadır.

Emekçi mahallelerinde gece yarıları, sabaha karşı evler basılmakta ve aranmaktadır. Gece baskınları ve aramaları işçileri ve çoluk çocukları perişan etmektedir. Emekçi insanlar olur olmaz nedenlerle, sudan bahanelerle gözaltına alınmakta ve tutuklanmaktadırlar.

Bütün bunları yanısıra yaşam koşulları daha da ağırlaşmakta, emekçiler ölmekle sürünmek arası bir yaşam sürdürmektedirler. Yoklara yeni yoklar eklenmekte, var olanların ise alınmasına güç yetmemektedir.

Tekelci sermaye ve onun hükümeti, işçi sınıfını, emekçi halk hareketini tam bir baskı ve denetim altına almak için saldırı üstüne saldırı düzenlemektedir.

Bu saldırıların yoğunlaştırıldığı işyerlerinin başında ise TEKEL işyerleri gelmektedir. Yıllardan beri Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikasının üyesi olan TEKEL işçileri Türkiye'deki sendikalı işçilere kıyasla en kötü çalışma koşulları altında çalışan ve en düşük ücreti alan işçilerdir.

Türkiye bütçesine en büyük katkıyı sağlayan TEKEL işçilerinin hak ve çıkarları bugüne kadar Tek Gıda-İş tarafından işverene peşkeş çekilmiştir. Tek Gıda-İş'in sınıf uzlaşmacısı sarı sendikacılığına baş kaldıran TEKEL işçileri, DİSK Gıda-İş'in saflarında örgütlenmeye başlamışlardır. Bu gelişim gerici güçleri ve Tek Gıda-İş'i korkutmuştur. 70 bin'i aşkın TEKEL işçisinin Türk-İş'ten DİSK'e geçmesi, sarı sendikacılığın onulmaz bir darbe yemesini getirecektir. Bugün İstanbul başta olmak üzere Adana, İzmir, Diyarbakır, Bitlis ve Mardin'de Tekel işçileri DİSK, Gıda-İş'in saflarına katılmaktadırlar.

İşte bu nedenledir ki, 3. MC ve Tek Gıda-İş, faşist ve gerici güçleri TEKEL işçilerinin üstüne saldırtmaktadır. 21 Aralık günü Gıda-İş'in Cibali Tütün fabrikasındaki işyeri temsilcisi Sabahattin Çakmak, faşist çetelerce öldürülmüştür. Bu faşist saldırıya karşı başta Cibali işçileri olmak üzere İstanbul'daki bütün TEKEL işçileri direnişe geçmişlerdir. Can güvenliklerinin sağlanmasını, Tek Gıda-İş'in toplu sözleşme oyunlarına son vermesini isteyen işçilerin direnişi polis ve asker baskısıyla kırılmak istenmiştir ve istenmektedir. Bütün bu saldırılara karşı TEKEL işçileri demokrasi güçlerinden de aldıkları destekle yiğitçe direnmektedirler.

TEKEL direnişi büyük ölçüde başarıya ulaşmıştır. TEKEL işçileri bir ayı aşan bu direnişleri ile DİSK'in, Gıda-İş'in TEKEL işyerlerinden sökülemiyeceğini dosta düşmana kabul ettirmişlerdir. Tek Gıda-İş'in sarı ve satılık yüzünü bütün Türkiye emekçilerine teşhir etmişlerdir.

Şimdi TEKEL işçileri, sendikal birliklerini DİSK Gıda-İş'te sağlamak için gereken herşeyi yapacaklardır.

«Tekel işyerlerinde tek sendika DİSK Gıda-İş» sloganını hayata geçireceklerdir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Tekel işçileri direnişlerinde bilinçli ve kararlı.

Tariş'te olanlar devleti faşistleştirme operasyonunun bir parçasıdır

TSİP Başkanlık Kurulu üyesi A. Gezer'in TARİŞ olayları üzerine verdiği basın demeci şöyledir:

«Demirel hükümetinin kurulmasıyla birlikte ilerici-demokrat-yurtseverlerin devlet kademelerinden tasfiyesine geçilmiştir ve bu yolda tam bir intikam 'planı uygulanmaktadır. Bakanlıklar faşist militanlar tarafından işgal altına alınır ve resmi daireler tümüyle faşistleştirilirken, kıyım mekanizması halka genişletilmiş ve bugün fabrikalara kadar uzanmıştır.

MHP'den sağladığı oy desteğine karşılık, diyet borcunu bu şekilde ödiyeceğini bildiğimiz AP hükümeti, gelinen bu noktada silâhlı devlet güçlerini işçilere karşı kullanmaya başlamıştır. Ülkenin dört bir tarafında, binlerce işçi «zorunlu izin» adı altında işten çıkarılmakta, açlığa mahkum edilmektedir. İşverenler, önümüzdeki toplu sözleşme dönemini, işçi kıyımı için bir fırsat olarak görmekte ve geniş çaplı bir saldırıya hazırlanmaktadırlar. Direnen işçiler ise, faşistlerin kanlı saldırılarına hedef olmaktadırlar. Kolluk kuvvetlerine de bu provakasyonlarda önemli görevler verilmektedir. Dün TARİŞ'te olanlar da budur ve yarın öteki fabrikalarda da uygulamaya konulması beklenmelidir.

TARİŞ'i yeniden faşistlerin saldırı karargâhı haline getirmek isteyen güçlere karşı işçiler demokratik haklarını kullanarak direnmişlerdir ve direnmeye devam etmektedirler. Tekel işçilerinin direnişi de büyüyerek sürmektedir. İşçi sınıfımız, bu azgın gericiliğe teslim olmayacağını, demokratik direnme hakkını kararlıca kullanacağını göstermiştir. Göstermeye devam edecektir.

Büyüyen faşist saldırganlığa ve demokrasiyi tümden yoketmeye yönelik gerici operasyonlara karşı, halk güçlerimizin ortak mücadelesi gelişip güçlenmektedir. Demokratik mevzilerde bir araya toplanan anti-faşist güçlerimiz, siyasi gericiliğin hesaplarını er-geç bozacak, tekelcilerin faşizm özlemlerine geçit vermiyecektir.»

Amatör tiyatro gösterisini emekçiler ilgiyle karşıladı

● **Genç sosyalistler tiyatroyu açık havada sergilediler ve halk soğuğa rağmen oyunu izledi.**

● **Gösteri sırasında Bayırlı Köyü kooperatif sekreteri gençleri kutladı ve demokratik halk kooperatifçiliğinin gelişmeleri üzerine bir konuşma yaptı.**

Tokat'ın Artova ilçesine bağlı Bayırlı köyü genç sosyalistleri, emekçilere ekonomik ve demokratik mücadelelerinde olduğu kadar, sanatsal yönden de yol göstermek ve emekçilerin bilinçlenmesinde tiyatroyu da etkili biçimde değerlendirmek amacıyla bir amatör tiyatro topluluğu oluşturdular. Senaryosunu genç sosyalistlerden Zeki Bektaş, Hüseyin Düzenli ve Haydar Siliseri'nin derlediği oyun açık havada ve soğukta oynanmasına rağmen köylülerin ilgisini çekti. Bildirildiğine göre oyunu çevre köylerden de izlemeye gelenler oldu.

Rollerini genç sosyalistlerin paylaştığı oyunda, ırgatların, sosyo-ekonomik nedenlerle kente göçen emekçilerin sorunları ele alınıyor. Oyunun sergilenmesinden önce emekçi halk sanatı ve tiyatro üzerine bir konuşma yapan Haydar Siliseri, «tiyatroyu halkın malı yapmada ve halkın gerçek sanatını geliştirmede genç sosyalistlere düşen

Devamı s. 3 6'da

Diyarbakır'da yakacak yok

● **Diyarbakırda odun, kömür, fuel-oil ve gazyağı bulunmuyor.**

● **Odun ve kömür fiyatları görülmemiş şekilde yükseldi.**

● **Soğukların sebep olduğu hastalıklar hızla yaygınlaşıyor.**

Tüm Doğu gibi bu yıl Diyarbakır da, son yılların en sert kışını yaşıyor.

Bugün gelinen noktada yakacak yokluğu tüm Türkiye'nin başlıca sorunlarından biri; ama Doğu için yakacak maddelerinin bulunamayışı hayati sorun.

Dışarıda jilet gibi, adeta nefesleri donduran bir soğuk var.

Peki ya içerde, yani evlerde?

Evlerde insanlar, çoluk çocuk, yorganlarının altında ısınmaya çalışıyor. Soğukların sebep olduğu hastalıklarda büyük artışlar var. Hastahane koridorlarında bir hasta seli.

Şu sıra birçok Doğu köyünün merkezlerle bağlantısı kesilmiş durumdadır. Yokların, yoklukların zirveye tırmandığı bir döneme rastlayan böylesi bir kış, canlarına okuyor insanların.

Odun yok, kömür yok, akaryakıtın hiç bir çeşidi yok. Öyle ki, elektrik ocağı yakmak için elektrik bile yok. Durmadan kesilen elektrikler böylesi ısınmaya bile imkân tanımıyor.

Hiç mi bulunmuyor? Arada bir de olsa gelmiyor mu odun, kömür? Geliyor elbet, ama öyle bir geliş geliyor ki, fiyatlar soğuklardan da nefes kesici.

Hiç bir dar gelirli, değil bir ton odun-kömür almak, yanlarına bile yaklaşamıyor. Bu nimetten de her zaman olduğu gibi belli kişiler yararlanıyor.

Evet... Şırnak ve Silopi basta olmak üzere Doğunun bir çok yöresi kömür bakımından son derece zengin. Bu ocaklardan bol miktarda kömür çıkarılıyor, ama Doğulu, kendi yöresinin kömürünü kullanmak hakkına da sahip değil. Ve kimileri hâlâ yüzsüzce hekim seçme özgürlüğü üzerine ahkam kesmeye devam ediyor. Hastalığa açık davetiye çıkararak...

Güneydoğu'da şiddetli kış ortalığı kasıp kavururken Kızıltepe'de de halk yakacaksızlıktan soğukların pensesinde çaresiz kıvranıyor. İsçiler ve emekciler, odun, kömür ve her türlü yakacaktan yoksun durumdayken, toprak sahiplerinin, seyh ve beylerin bacalarından fabrika bacası gibi duman tüttüğü bildiriliyor. Buna karsılık halk, yakacak karaborsacılarının elinde inim inim inliyor.

Yine Kızıltepe'de Belediye'nin kanalizasyon calısmalarını yarım bırakması nedeniyle yağısların ardından kochisar mahallesi evlerini su bastığı bildiriliyor. Evlerini su basan Halim Bulut, Mehmet Bilge ve Musa Cevlan, gazetemiz muhabirine yaptıkları acıklamada, zaten yakıtsızlık nedeniyle son derece güclesen durumlarının bundan sonra büsbütün ağırlaştığını ve mahallede çoluk cocuğun sokakta kaldığını, hastalıklarla karsı karsıya bulunduklarını belirttiler. Belediyeyi ihmali yüzünden suçlayan halk, ağaların temsilcisi olan adayları bundan sonra desteklemiyeceklerini, kendileri icin calısacağına inandıkları ilerici ve sosyalist Belediye baskan adaylarına destek olacaklarını söylüyor.

Kışın bastırması ve hastalıkların artması nedeniyle Sağlık Müdürlüğü çalışanlarının yetersizliği karşısında hizmetlilerin sayısı artırılmak istenen Mardin'de ise Sağlık Müdürlüğü sınavları süresiz ertelendi. İşsizliğin yoğun olduğu Mardin yöresinde 50 kişilik hizmetli kadrosu için bini aşkın insanın başvuruda bulunması ve durumu iyice olanların rüşvet teklif etmeleri üzerine sınavlardan vazgeçilmesi eğilimlerinin varlığı da belirtiliyor.